

137 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Reclaome

Hede ten daege worde we op de raodio en de tillevisie overspoeld mit reclaome. Vroeger was t'r ok wel reclaome, maor hêêl aandere, hee. Dan gong iemand mit z'n handel d'n dijk langs en riep knoerhard wat-ie te kôôp had. Soms had-ie een bel bij 'm en dan liep de buurt vantzelf uit.

De kefeechies hadde mêêstal uithangborde, die zô kunstig versierd wazze, dat ze nou in meseums hange. Aan de winkelmure zatte dikkels emallie plaete geschroefd van bekende maerke van koffie en thee, cacao en tebak, mit een aparte plaet voor tabaksvergunning. Azzie staarke drank moch verkôôpe, dan sting d'r allêên "Vergunning" op.

D'r kwam 's een oto hard toeterend d'n dijk langs. Iederêên gaauw naer buitene en toen wiere d'r folderties uitgedêêld. Soms wiere d'r ok rijendeweg wel pepioerties uitgegooid. Bij de sigrettemaerke kò-je plaetjies spaore en de maaisies spaorde bekant aalemael zije plaetjies. En mor spaore. Azzie dubbelde had mos t'r gerole worde, 't wier een hêêle raozie. Ieder had z'n aage verzaomeling: sigaorebandjies, maerke van de lucifer of van sigrette.

Zulverpepier, dat wier ok gespaord voor de zending. 't Lag dikkels gewoon langs d'n dijk. Bij de "Klokzêêp" zatte zôwaer kedoochies, een lepeltjie, een zaddoeksie of een kante klêêjchie, hêêl aarg leuk. Toe kwamme de bonnechies op de verschillende verpakkinge, die kò-je spaore voor aanderande dingchies. De Kwattaoseldaotjies wazze verreweg 't mêêst in trek. Daer kò-je zelfs een loozentjie bij opspaore. Dan te bedenke dat-jie bekant nooit een rêêpie seklaod kreeg.

Op d'n duur stak de margrine bove aales uit. De kunstbutter bestong nog nie zô aarg lang en de febrieksies reze de grond uit. In Slierechts hà-je ok zô 'n zaoksie, G.P. margrine. Op die punte kò-je nou echt van aales spaore. 'k Bin 's in dat maggezijn gewist, daer keek-ie gewoon je ôôge uit.

D'r was ok een versie gemaakt op die margrine: O, margarien, jij naegemaakte boter, O, margarien, jouw naam die wordt steeds groter. O, margrien, als jij zo door blijft gaan, Dan kan de beste boter naar de maan toe gaan.

An aal die plaetjies en die bonnechies heb 'k veeul plezier beleefd, want ik was aarg spaorderig en liep hêêl de familie af om d'r weer wat bij te krijge. Op een keer was-tie reclaome nie zô leuk voor mijn. Wat was 't geval? Op een zekere woensdagmiddag zou d'r in de bioscoop een voorstelling gegeve worde deur een schoenfebriek. Je mos dan wel een leeg dôôsie "Glim" meebrengge. Aale schoolkindere wazze d'r vol van. Maor ik, en nog een paor kindere mogge d'r niet heene, want we hoorde niet in een bioscoop! En of ' 'k nou al zee dat 't poppkast was, 't hielp aamel niks. "Dan motte ze die mor buite vertôône", zee moeder, want dat deeje ze in Amsterdam ommers ok? En daermee was de kous af!

(Ingezonden door een lezere, waarvoor dank!)

